

Odredbe i upute
o liturgijskim slavljinama i okupljanjima vjernika

Suočeni sa životnim okolnostima, nastalima zbog širenja bolesti COVID-19, uzrokovane novim koronavirusom (SARS-CoV-2) u cijelome svijetu, u Europi i u našoj Domovini, a pozorni na upute mjerodavnih služba, u svojoj smo crkvenoj odgovornosti pozvani vjerničkim duhom razmatrati kako se trebamo ponašati, što trebamo činiti iz ljubavi prema bližnjima i na koji način najviše pomoći potrebitima. Ujedno izražavamo zahvalnost medicinskomu osoblju i svima koji služe dobrobiti našega zdravlja i skrbi za bolesne.

Na temelju općih uputa koje su dane u Hrvatskoj glede okupljanja ljudi, a imajući u vidu naše vjerničke zajednice, liturgijska slavlja i molitvene susrete na području Zagrebačke nadbiskupije, pozivam svećenike i vjernike da se – do novih uputa – pridržavaju sljedećega:

1. Neka se u narednome razdoblju suzdrže od dolaska na liturgijska slavlja i pobožnosti:

- a) svi koji imaju simptome infekcije dišnih putova ili određene respiratorne poteškoće;
- b) svi koji su bili u krajevima koji se smatraju žarištima zaraze ili pak u kontaktu s osobama koje bi mogle biti nositelji virusa;
- c) starije osobe, a naročito kronični bolesnici;
- d) sve te osobe neka u svojim domovima budu molitvom povezane s vjerničkom zajednicom u crkvi.

2. Neka se u škropionicama na ulazima i na drugim mjestima u crkvama i kapelama ne čuva i ne ulijeva blagoslovljena voda; neka te posude ostanu prazne i kao takve znak čežnje i poziva da svoju krsnu milost snažnije svjedočimo. Stoga će vjernici pri ulasku i izlasku iz crkve pokleknuti ili se duboko nakloniti znamenujući se znakom križa bez blagoslovljene vode.

3. Neka se kao **gesta pružanja mira** u slavlju euharistije ili u službama Božje riječi **ne koristi uobičajena gesta rukovanja**.

4. **Primanje svete pričesti** u redovitosti prilika poznaje dva oblika: na jezik ili na ruke. Sasvim je razumljivo da će u ovim neredovitim prilikama vjernici biti pričešćivani primanjem svete hostije **na dlan jedne ruke**, kako bi drugom rukom hostiju prinijeli svojim ustima. Neka i ta gesta u pobožnosti bude poticaj da živimo svjesni toga nebeskoga dara koji primamo.

5. Vrijeme kroz koje prolazimo je **višeslojno vrijeme kušnje** i otvara puno temeljnih pitanja. U korizmenome hodu jasnije vidimo da su kušnja ne samo naša ljudska ranjivost i krhkost, nego i određena nužna ograničenja. Mi ta ograničenja promatramo i nastojimo živjeti u svjetlu ljubavi koja je potrebna pred izazovima za osobnu i zajedničku odgovornost.

Znamo da u brizi jednih za druge, premda se javljaju osjećaji nesigurnosti i bojazni, jačamo. Važna je svijest da postoje teškoće u kojima ne možemo sami i nismo sami. Svatko je pozvan učiniti svoju dužnost i živjeti svoj poziv. Štoviše, treba ugrađivati darove koje Gospodin daje da bismo rasli u ljubavi prema bližnjima. Ovo je prilika za razna savezništva u dobru, u kojemu se u društvenoj zajednici trebaju povezati: ljubav prema čovjeku, zdravstveni sustav, znanost, gospodarstvo i političke odluke.

U nama je snaga Božjega Duha koji nas tješi i daje snagu. Osim toga, mi živimo sigurnost nade u Kristu. **Molitva sve to povezuje u pouzdanju i po njoj smo dionici čudesnih djela**. Svemogućemu Gospodinu koji nas obnavlja u svojoj ljubavi preporučujemo svoje slabosti i molimo ga za nadvladavanje zla i blagoslovni mir u našoj domovini Hrvatskoj.

Blažena Djevice Marijo, Zdravlje bolesnih, moli za nas!

Sve vas u Gospodinu pozdravljam.

Vaš nadbiskup,

